

[Busch-Jensen.]

Hvis der under normale Forhold, lad os sige en Dag i 1938, i alt sad 3 000 Vare-tægtsfanger i Arresterne — jeg griber Tallet 3 000 ud af Luften, men Tallet er jo lige-gyldigt — saa sad disse Varetægtsfanger sigtet for hver sin Lovovertrædelse, og de havde ingenting med hinanden at gøre, bortset fra, at her og der en to—tre Stykker maaske var i Komplot f. Eks. om en Række Indbrud. Blev en Mand fængslet, saa skete det paa en bestemt Sigtelse, enten for det bestemte Mord eller for det bestemte Tyveri eller Røveri eller for det bestemte Bedrageri o. s. v. hele Straffeloven igennem. Han var i Retsplejen en Ener, som kunde og skulde behandles for sig selv. Men helt anderledes er Forholdet med dem, der blev fængslet, og som stadig fængsles efter Straffelovstillægget. De fængsles, fordi de har været i saa nært Samarbejde med Fjenden, at de maa finde sig i alle sammen at blive mistænkt for hvad som helst. Det hører til Undtagelserne, at nogen fængsles paa en isoleret Sigtelse, og sker det, maa han alligevel finde sig i, indtil alt er oplyst, at blive behandlet som et Medlem af hele den store Forbryderbande. Det er praktisk talt nødvendigt at have alle de sigtede siddende fængslet, indtil alle Sagerne er oplyst, saa først ved vi noget om, hvor farlig hver enkelt er. Vi har i Bladene læst om nogle enkelte Eksempler, der belyser dette. Der sad i Arresten, jeg tror det var i Køge, to lammeformede Uskyldigheder, som vistnok var lige til at slippe løs efter Retsplejelo-vens almindelige Regler, fordi man mod deres Benægtelse ikke kunde sigte dem for noget bestemt. De var ogsaa nær ved at blive sluppet løs, men saa blev det oplyst ved Forhør i en anden By, hvor der sad nogle andre, at de to dernede var i Ledtog med Hipomænd, de var vist selv Hipomænd, og saa gik deres Uskyldighed i Løbet.

Jeg kan ogsaa minde om den Person, som blev frifundet ved Landsretten og oven i Købet fik tillagt en Erstatning paa 800 Kr. for uforskyldt Varetægtsarrest, hvad han vistnok, i Parentes bemærket, ikke skulde have haft, men det er en anden Sag. Jeg mener at have læst, at Anklagemyndig-heden nu har særdeles belastende Oplysninger imod ham, saadan at der venter ham en alvorlig Straf.

Det siger sig selv, at det kun er et Faa-tal af de Tilfælde, hvor Sammenhængen senere bliver oplyst, der kommer offentligt frem. Men det viser sig stadig, og maa stadig vise sig, at det fældende Anklage-materiale først kan bringes til Veje efter-

haanden, og det har ikke det mindste med almindelige Retsplejehensyn at gøre, at Fjendens Haandlangere maa finde sig i at sidde og vente, til Politiet kan gøre deres Regnebræt rigtigt og fuldstændigt op.

Man vil af det, jeg har sagt, forstaa, at det er muligt, der kan komme et og andet ud af dette Lovforslag — dets Enkeltheder kan man jo drøfte i Udvalget —, og at der er Bestemmelser, som vi kan gaa med til. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister, at vi vil medvirke til, at Lovforslaget bliver underkastet en grundig Prøvelse i Udvalget. Derimod kan jeg ikke give den højtærede Minister noget Til-sagn om hurtig Behandling. Jeg mener at have godtgjort, at saaledes som Straffelovstillægget er blevet os forelagt, mangler vi i det væsentlige alle de Oplysninger, som vi har Brug for.

Lorentzen: Det vil altid være vanskeligt for Enkeltmand at afgøre, hvorvidt en Straffelov er god eller ikke, og lettere bliver det naturligvis ikke, naar den, der opponerer, er Forfatter eller Medforfatter af en Lov. Hvorvidt en Handling bør straffes, er slet ikke afhængigt af, hvad Juristerne mener. Det er egentlig heller ikke afhængigt af, hvad Medlemmer af dette høje Ting mener. Det er ene og alene afhængigt af, hvad det aldeles overvejende Flertal af dette Lands Befolkning mener bør straffes. Det er nødvendigt, at Almenheden staar bag ved en Straffelov, og det er ogsaa nødvendigt, at den staar bag ved Straffesatserne. Det kan imidlertid være saare vanskeligt at erkende, hvad Almenheden mener om en Handling, og Almenheden finder ikke altid Udtryk paa de store Møder, og i de Resolutioner, der bliver vedtaget dér, er det langt fra altid Almenhedens Røst, der taler. Almenheden kan godt repræsenteres af den stille Kvinde og Mand, der velovervejethar dannet sig en Forestilling om, har en Følelse af, hvilke Handlinger der bør belægges med Straf. Det vil derfor fra alle Sider blive erkendt, at en Straffelovs Tilblivelse forudsætter en forudseende meget grundig Under-søgelse af en alsidig sammensat Kommission, og det vil vist ikke blive benægtet, at disse Muligheder ikke var til Stede ved Udarbejdelsen af Straffelovstillægget af 1. Juni 1945.

Det skal gerne erkendes, at den specielle Situation, der da forelaa, krævede hurtig Handling, og at det sikkert var nødvendigt, at en lille Kreds havde arbejdet i det skjulte med denne Lovgivning. Det maa imidlertid huskes, at det var nyt Land,